

И. Видѣ: колко прилича на неїж! Ако бѣше тука таблица-та ми, струва ми ся че можахъ да испишѫ сѣнкѫ-тѫ и'.

М. Азъ имамъ оловно перо и книжъ, опытай и виждъ, можешъ ти да ђж испишешъ?

И. Могж. (Иванчо исписува Еленкинж-тѫ сѣнкѫ).

М. Ты ђж исписа твърдѣ добрѣ. Това що ты исписа, то е образъ-тъ или видъ-тъ Еленкинъ: испиши сега и камъкъ-тъ. (Иванчо исписува видъ-тъ на камъкъ-тъ).

И. Мамо! видъ-тъ на камъкъ-тъ е валчестъ. А видъ-тъ Еленкинъ (не знаїж какъ да го нарѣкж) не е валчестъ, нито жгъленъ, и прилича на сѣнкѫ-тѫ и'.

М. Еленка и камъче-то иматъ и видъ.

И. Наистинж, мамо, и това е трето-то иѣшо по което си приличатъ малко.

М. Каквътъ е шаръ-тъ на камъкъ-тъ.

И. Шаръ-тъ му е бѣлъ. А! азъ знаїж сега, мамо, че ще ми кажешъ, какъ Еленка и камъче-то иматъ и шаръ. Но Еленкинъ-тъ шаръ е много по хубавъ отъ шаръ-тъ на камъче-то. Тя има много и различни шарове. Косата и очи-тѣ и' сѫ черни: шия-та и' и рѣцѣ-тѣ и' сѫ бѣлы, бѣли сѫ и зжби-ти и'. Каквѫ бѣлж и червенж бузж има. Не е ли Еленка хубаво момиче?

М. Азъ ся надѣвамъ че Еленка ще стане добро и хубаво момиче. Защото по добрѣ е да е едно дѣте мѫдро, ако и да е грозно, а не да е хубаво, а лошо. Сега кажи ми